

СТРАХ И БИЗНЕС - V СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ ЮНАШКА!

Есе

**БОРИС ГЕОРГИЕВ -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА Синдикална ВЗК**

1. КЪДЕ ЖИВЕЕМ И КОИ СМЕ НИЕ?

Резонен въпрос особено ако приемем, че поне малко от малко е вярно, щото битието да определя същността. Редица климатични, географски и исторически факти и фактори особено ако се изследват безпристрастно, могат да ни помогнат да направим анализ на обстановката, в която се озовахме всички заедно. Можем ли да дефинираме цел, да си поставим такава (ако я има) и да тръгнем към нея. Дано успеем - щото вече няма какъде, както и да звучи това!

В праисторически времена огромен астероид или комета - вероятно леден блок с размерите на България - ударил Земята, не става въпрос за космическото тяло, налетяло планетата в района на остров Куба, а за друг значително по-късен катакличен сблъсък. Навлизайки в атмосферата, космическото тяло се разцепило най-напред на две части, а след това всяка от тях на още три. Първите три попаднали на мястото на днешната акватория на Черно и Азовско море. Двете по-големи части от първата тройка формирали басейна на Черно море - самото му дъно представлява две огромни ями с дълбочина над 2000 метра. По-малката трета част заформила Азовско море.

Втората тройка части на космическия пришълец формирала басейните на Каспийско и Аралско море. Енергията, отделена при сблъсъка, била титанична. Вследствие на удара се появили Кавказ и Стара планина (Балканът е най-младонагънатата планина по нашите земи). Дунавската равнина и Тракийската низина до този момент били едно цяло. Флората и фауната в района били тотално променени, бликнали стотици минерални извори. Различни автори смятат точно този сблъсък да е причина в районите южно от епицентъра на взрива да настъпят значителни генетични промени у живите същества, а те пък да са причина за появата на най-древните цивилизации като Асиро-вавилонската, Египетската и Гръко-римската. Анализът на интелектуалните възможности на тези цивилизации е, меко казано, впечатляващ и показателен. Най-много следи са оставили гръко-римляните по нашите земи, а изучаването на техния опит и решения, в различни ситуации е твърде вероятно да се

окаже универсално, антикризисно решение, стига да изходим от чисто прагматични съображения. На всичко това отгоре съществуват множество причини, които следва да се вземат предвид при изследване генома на днешните българи - такъв какъвто е, затова нека си припомним как е възникнал и какво е представлявал древният Рим.

Първообразът на най-известното в света държавническо начинание е възникнал вследствие междуособиците на гръко-елинските градове-държави и основите на поселението му са сложени от троянците и техните правници след края на Троянската война, събития, описани от Омир в „Илиада“ и от Вергилий в „Енеида“. По-късно държавното устройство на древен Рим се инфилтрира в първата република, която по-късно се превръща в демократично управлявана империя, с намерение да се ликвидира веднъж завинаги раздробяването на земите около Средиземно море на малки държавици, които винаги затъват в междуособици и кръвопролития - споменът от Троянската война е извикал на живот и съответни политически, верни за времето си изводи. Империята била изградена по древногръцки образец почти идентично в някои отношения - религия, бит, флот, военно и други изкуства, философия, риторика и др. Разбира се, имало е и различия в такива области като граматиката, числената система и пр., но приликите са повече. След имперския възход идва и упадък при такива императори като Нерон, Клод-Албин и Комод. Внуците на троянските предци имали особен пиетет към земите в околностите на тяхната пра-родина и особено към днешна България и европейската част на Турция. Такива владетели са Веспасиан, Траян,

Адриан и Константин I - покръстил римляните. В тяхното покръстване е бил търсен мотивът на монотеистичното обединение в духовната сфера - така необходимо за желаното политическо, териториално и държавно единяване. Както всяка млада монотеистична религия, християнството минава през етапите на жестокостта, вследствие на която следва разграничаване по теологични и всички други съпътстващи ги признаци и съображения в процеса, довел до разделянето на Римската империя на Източна и Западна. От католицизма се отделя източното ортодоксално православие.

Тези процеси са оставили дълбоки следи в историята, достигнали до нас, макар и превратно

тълкувани дълго време, и изкузавящи се чрез дипломатията на Византия спрямо граничните на империята народи. Основен, мащабен похват в дипломатическите ходове на ромеите в отношенията им с хуни, българи, маджари и други народи е придобиването от тях на статут на федерати, които представлявал относителен суверенитет. Били сме народ, който отдавна, преди създаването на Първата българска държава, е имал точно такъв статут. Той се изразявал в споразумения между сюзерена и федератите (васали), които се задължавали срещу заплащане и други особени придобивки и права да бъдат привлечени от императора за военноподармерийски начинания и действия на територията на цялата империя. Българската конна войска била страшлище за арабите. Запазени са редица източници на исторически сведения, в които се описват победи на българите над многократно превъзхождащи противник. Хан Кубрат най-вероятно е бил християнин и безспорно години наред е бил висш военен офицер - генерал, водач на цялата ромейска конница. Тези сведения навеждат на два основни извода: българите са имали подчертано военно самочувствие и са понасяли големи човешки загуби.

В годините между Юстиниан I и Юстиниан II хан Кубрат стига до извода, че са необходими с оглед физическото оцеляване на българския народ определени сепаратистки действия с цел сигурност и пълно интегриране на българите в състава на византийската духовна ау-

ра и териториално обособяване южно от течението на р. Дунав. Вследствие на всичко това се появява Първата българска държава, която в процеса на вътрешното си устройство следва ромейската държавна схема. При Борис I процесът завършва с покръстването на българи, славяни и някои други народи, обединени в състава на новата държава, като абсолютно далновидно ромеите правят етнически компромис с писмеността, за да осъществят духовно-религиозното обединяване на народите, населяващи територията на империята и дори самите те пък започват да се гърцизират, но отново под егидата на ортодоксалното православие.

Причините за възникването на Първата българска държава са военно-политически, като очевидно присъства разбирането, че духовното начало в държавността е най-важно!

Така както Римската империя се разделя, и то няколко пъти, за да удължи съществуването си с 1000 г., така и по подобен начин възниква обособяването на българите в относително независима държава. Процесите са изключително интегресни и практически идентични. Общите белези между държавното устройство на Първата българска държава и Византия са налице - военно-политическа структура, търговски взаимоотношения, култура, книжовност, религия, иконопис и др. Възприетата българска азбука е разновидност на гръцката. Има обаче и основни разлики - в строителството на фортификационни съоръжения, данъчните режими, военната повинност и др. Следват възход, войни и падение, както винаги.

Втората българска държава възниква по чисто икономически причини отново чрез сепаратистки действия в най-развития в тогавашната Дунавска територия град - Търново. Търново е наследник на Никополис ад Иструм - строен по образец на древния Рим (има предвид град Рим). Асеневци са българо-византийски аристократи и вземат като пример и символ-верую най-удачния пример за подобно начинание, т.е. Първата българска държава. Втората българска държава обаче е абсолютно копие на Византия дори в такива области като строителството и дворцовата йерархия - от василевса (царя), кесаря (престолонаследника), нобелисимът (ковчезникът), куропалата (дворцовия маршал) до стратилата (днес на Самоводската чаршия във Велико Търново има луксозно кафене със същото наименованието) - все византийски държавноадминистративни йерархични чинове и степени. Малцина се сецат защо един от хълмовете край днешното Велико Търново от паметиве-

ка носи името Трапезица и какво ни носи то като информация. Трапеза (трапеза) на гръцки означава банка. На този хълм е била „тогавашната БНБ“ - факт, от който следват други изводи, но крайният такъв след множеството факти е очевиден - каквото в днешно време е останало от Византия, сега се нарича България.

Княз Фердинанд достига до същите изводи след редица археологически начинания, обявява независимост през 1908 г. в църквата „Св.Четиридесет мъченици“ край Царевец и съставя военен план за възстановяването на Византийската империя. Целта му е военното превземане (освобождение) на Константинопол (Истанбул). Военният план на Балканската война е типичен блиц-криг - следвало е за около 30 дни да бъде взет Истанбул - толкова време е било необходимо на огромната, но разкапана вече Османска империя да прехвърли войски от Азия в Европа и същият почти успява. Чаталджанският укрепен район като последен редут преди победата е пробит от Сливенската дивизия, но настъплението им е спряно от ... българската артилерия (по погрешка, разбира се, а да коментирам този факт от военната ни история просто нямам сили). По-нататък следват още две войни и окончателното раздробяване на Европа.

В нашето съвремие Хенрих-Алфред Кисинджър показва и доказва, че именно раздробяването от времето на кардинал Ришельо Европа ражда всички световни проблеми. Териториалното разпокъсване предизвиква създаването на военни съюзи и милитаризация, а когато парите отиват за пушки и бомби, „хлябът не стига“ - до 1890 г. Българската армия е по-голяма от тази на САЩ (Дипломатията - стр. 29, Х.А.Кисинджър). НАТО и ЕС означават практически военно-политическо и икономическо обединение и още нещо - мир. Видно е, че българската дипломатия по време на войните не сработва на особено ниво (изключвам от неудачниците цар Борис III) и се питам какво ли трябва да очакваме в условията на задаващия се траен мир. Ние живеем на кръстопът, и то голям. Без приемането на България и Румъния в Европейския съюз Гърция ще остане отрязана по суша от него, а може би и Турция. Шом сме на кръстопътя, трябва да бъдем и пътници и пътища, които или по които да минат или да се пренесат опитът, прогресът, културата, услугите и стоките - за това трябва ред, а за да има ред, управляващите и управляваните трябва да имат едни и същи цели. Между целите на едните и другите днес има „ножица“ и все още се забелязват метастазите на плутократията.

(Продължава на стр. 17)